

нововведень. Інноваційність також означає використання наявного науково-технічного, інформаційного та інтелектуального потенціалу з метою подальшого розвитку, підвищення результатів діяльності та якості життя шляхом реалізації регіональних програм та адресної допомоги підприємствам у пошуках шляхів більш ефективного використання власного капіталу з подальшим його вивільненням для інноваційних цілей, забезпечення підвищення

інвестиційної привабливості, та сприяння спрощення доступу до кредитних ресурсів. Це в подальшому сприятиме успішному досягненню високого рівня міжнародної конкурентоспроможності вітчизняних підприємств, що дасть змогу досягнути стійкої конкурентної позиції підприємства на ринку та формувати конкурентоспроможну робочу силу і ефективні соціально-трудова відносини.

Література

1. Портер М. Э. Конкуренция: учеб. пособ. / Портер М. Э.; пер. с англ. – М.: Изд. дом "Вильямс", 2001. – 495 с.
2. Позиція України в рейтингу країн світу за індексом глобальної конкурентоспроможності 2016-2017. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://edclub.com.ua>.
3. Журба І.О. Сутність і значення конкурентоспроможності підприємства / І.О. Журба, Ю.М. Коляденко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://archive.nbuv.gov.ua>.
4. Макаренко М.В. Технологія управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства // Актуальні проблеми економіки.– 2010.– № 4. – С. 114–119.
5. Чумак Л.Ф. Фактори впливу а формування конкурентоспроможного потенціалу підприємств / Л.Ф. Чумак // Экономика и управление. – № 1. – 2013. – с. 62-69.

УДК 378.124

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ

Семчук І.В. – к.е.н., доцент кафедри ЕПіК

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Процеси інтеграції світової спільноти, зокрема в галузі економіки, призводять до змін у вимогах, що висуваються до кваліфікаційної характеристики сучасного економіста. За цих умов особливого значення набувають такі якості випускника вищого навчального закладу, як високий професіоналізм, ініціативність у вирішенні нетрадиційних задач, креативність, здатність до самоосвіти, до налагодження ділових контактів з іноземними партнерами та кваліфікованої професійної діяльності в іншомовному середовищі.

Зазначені потреби передбачають, в першу чергу, якість освіти, як в теоретичному так і в практичному аспектах молодого спеціаліста. Вони визначають головні напрями освітньої організації. І, в той же час, вони безпосередньо залежать від рівня методичної майстерності кожного викладача. Тому знання методики, технології управління та організації навчальним процесом у вузі є невід'ємною частиною цілісного педагогічного процесу підготовки сучасного економіста, фінансиста.

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні теоретико-методологічних основ професійної підготовки кваліфікованого, конкурентоспроможного на ринку праці

спеціаліста в галузі економіки.

Підготовка конкурентоспроможних фахівців передбачає відповідні методологічні підходи до змісту та характеру викладання фінансово-економічних дисциплін. Серед них важливими є [2]:

- перегляд форм та змісту навчального процесу;
- перехід від нагромадження знань (предметного навчання) до підвищення рівня компетенції як основи розвитку здібностей;
- застосування ефективних дій у конкретних ситуаціях (проблемне навчання);
- наближення практичної роботи студентів до реалій виробничих відносин;
- постійна підтримка бази знань студентів щодо сучасних правових та нормативних актів;
- впровадження нових методів та технологій навчання;
- відпрацювання більшості теоретичних викладок за допомогою комп'ютерних моделей тощо.

Технологія доведення змісту фінансово-економічних дисциплін до кожного студента вимагає інноваційних форм викладання, впровадження у повному обсязі проблемного

навчання. Нині сучасний студент повинен бути не пасивним споживачем знань, а їх активним творцем, здатним визначити проблему та знайти оптимальні шляхи її розв'язання. Викладач має вказати шлях, а студент повинен сам формувати свої знання, робити висновки.

Важливим шляхом інтенсифікації навчального процесу є застосування інформаційних технологій, які передбачають збирання, обробку, опанування та передачу інформації за допомогою комп'ютера та комп'ютерних мереж.

Для формування практичних навичок та умінь, доцільно, щоб студенти працювали із кошторисами, первинними документами та звітністю реальних підприємств таким чином, як того вимагає реальна робота економіста, бухгалтера на підприємстві.

Розглядаючи проблеми викладацької діяльності, необхідно підкреслити її залежність від умінь викладача у повній мірі використовувати принципи навчання.

Принцип науковості вимагає, щоб зміст навчальних лекцій, практичних занять відповідав об'єктивним науковим фактам, поняттям, теоріям певної фінансово-економічної дисципліни. Викладач повинен розкрити об'єктивні економічні відносини, що складаються у межах світу, країни, регіону, галузі, підприємства.

Принцип зв'язку теорії з практикою, з вимагає, щоб кожний студент розумів значення викладених теоретичних положень, значення економіко-фінансових знань у житті, мав можливість застосовувати набуті знання на практиці, у відповідності зі своїм фахом. Кожне заняття передбачає, за даним принципом, постійне звернення викладача до найсучасніших досягнень світової економічної науки та практики.

Принцип систематичності і послідовності у навчанні вимагає, щоб знання, умінь та навички студентів формувалися систематично, у певному логічному порядку, щоб кожний елемент навчального матеріалу був пов'язаний з іншим, нові знання спиралися на ті, що отримані раніше і створювати фундамент для нових знань з фінансово-економічних дисциплін.

Принцип доступності передбачає відповідність змісту, характеру й обсягу навчального матеріалу даної теми заняття, дисципліни у цілому особливостям та рівню підготовки групи, курсу. Навчання потрібно здійснювати від легкого до важкого, від відомого до невідомого, від простого до складного.

Принцип наочності за своєю сутністю та змістом характеризує залежність ефективності викладання від сприймання всіх органів відчуття студента. Викладач повинен стимулювати розвиток абстрактного мислення майбутнього фахівця.

Таким чином, знання та застосування вказаних принципів сприятиме належній організації навчально-пізнавальної діяльності студентів.

Зазначимо, що значну роль у підготовці майбутніх фахівців відіграє викладач. Викладач фінансово-економічних дисциплін відповідальний за все, що знає і уміє. Він відповідальний за долю кожного студента – майбутнього фахівця у галузі економіки та фінансів. Яким буде результат його праці сьогодні – таким буде фінансово-економічна діяльність держави завтра. Складно визначити іншу діяльність, яка б так впливала на розвиток суспільства і держави, на всі галузі людської діяльності [2].

Максимчук Л.В. зазначає, що ціннісними орієнтирами сучасної економічної освіти повинен бути розвиток творчого потенціалу особистості, виховання самостійності наукового економічного мислення, формування економічного світогляду, впевненості у власних силах, розвиток здібностей до самореалізації, самоосвіти, саморозвитку [1].

Отже, нині здобуття вищої економічної освіти в Україні повинно передбачати підготовку висококваліфікованих фахівців із сучасним світоглядом, професійними знаннями інноваційного характеру, вміннями їх використовувати на практиці при розв'язанні соціально-економічних проблем, а головне фахівців, які здатні знайти своє місце на ринку праці.

Література

1. Максимчук Л.В. Підготовка майбутніх економістів-міжнародників у форматі теоретичного аналізу [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://elar.khnu.km.ua>
2. Найдюнов І.М. Викладання фінансово-економічних дисциплін: методика, технологія, управління [текст]: навч. посіб. / І.М. Найдюнов – К.: “Центр учбової літератури”, 2014. – 432.